

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΓΕΝΑΡΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 296 ΔΡΧ. 200

**Οχι στη βρώμικη ταχτική των αναβολών
Να αθωθούν οι έξι της ΟΑΚΚΕ για το Μακεδονικό
Όλοι στο Εφετείο της Αθήνας, Τετάρτη 14 Γενάρη**

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Για μια ακόμη φορά η ένταση στο Αιγαίο, με κύρια ευθύνη της ελληνικής πλευράς, καθώς και των μη εξαιρετέων ελληνικών ΜΜΕ, φτάνει στα ύψη και θυμίζει ψυχοπολεμική περίοδο.

ΤΟ FIR, ΟΙ NOTAM ΚΑΙ Ο ΤΡΑΓΕΛΛΑΦΟΣ

Η υπόθεση ξεκίνησε με την ανακοίνωση μιας συνηθισμένης αυτήν την περίοδο τούρκικης στρατιωτικής άσκησης στο Αιγαίο, όπως άλλωστε συχνά συμβαίνει και με την ελληνική πλευρά στη διάρκεια του χειμώνα. Η Τουρκία, όπως είναι υποχρεωμένη από τον κανονισμό του ICAO, του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας, απέστειλε έγκαιρα (στις 18 Δεκέμβρη) στην ελληνική Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας κατάλογο με τις ημερομηνίες και τις περιοχές όπου είχε την πρόθεση να διεξαγάγει την άσκηση, ώστε η ΥΠΑ, ως υπεύθυνη για τον έλεγχο του FIR Αθηνών, να εκδώσει τη σχετική NOTAM (πρόκειται για μια αναγγελία προς τα πολιτικά αεροπλάνα με την οποία δεσμεύεται ο εναέριος χώρος στις συγκεκριμένες περιοχές της άσκησης και σε ορισμένα πόδια ύψους, ώστε να μην προκληθεί κάποιο ατύχημα). Να σημειώσουμε εδώ παρενθετικά πως η αποστολή από τις τουρκικές αρχές των στοιχείων της άσκησης στην ΥΠΑ, για να εκδώσει αυτή με τη σειρά της τη NOTAM, δείχνει πως η Τουρκία αναγνωρίζει το FIR Αθηνών.

Η ελληνική ΥΠΑ, σε έναν τραγέλαφο ανευθυνότητας, άργησε τόσο πολύ (με βάση τα διεθνή ισχύοντα και τους κανονισμούς, θα έπρεπε να εκδώσει NOTAM προς τον ICAO το αργότερο επτά μέρες πριν από την πρώτη μέρα διε-

ξαγωγής της άσκησης, κάτι που τελικά δε συνέβη), που οι Τούρκοι εξέδωσαν δικό τους σήμα στο οποίο αναγράφονταν οι περιοχές της άσκησης και οι ημερομηνίες διεξαγωγής τους. Όταν κάποια στιγμή η ΥΠΑ φιλοτιμήθηκε να εκδώσει τη δική της NOTAM, προέβαλε αντιρρήσεις σε ορισμένες περιοχές όπου, με βάση το διάταγμα του 1931 που ορίζει ως εθνικό εναέριο χώρο τα 10 ναυτικά μίλια, θεωρούσε ότι οι Τούρκοι δεν είχαν δικαίωμα να πραγματοποιήσουν άσκηση με αεροπλάνα.

Από εκείνη τη στιγμή και μετά ανάμεσα στις υπηρεσίες των δύο χωρών άρχισε, όπως συνηθίζεται εδώ και αρκετά χρόνια, ένας χαρτοπόλεμος που αφορούσε τις δεσμευμένες περιοχές. Οι Τούρκοι έ-

καναν πίσω σε ορισμένες περιπτώσεις εξαιρώντας συγκεκριμένες περιοχές, όπως μια περιοχή κάτω από την Ικαρία στην οποία περιλαμβάνονταν η βραχονησίδα Μελαντιοί. Ακόμη απέσυραν το σχέδιό τους να χρησιμοποιήσουν τμήμα της τερματικής περιοχής του αεροδρομίου της Λήμνου και μετατόπισαν την άσκηση λίγο βορειότερα (βλ. σχετικά *Ελευθεροτυπία*, 2 και 4 Γενάρη 1998).

ΟΙ “ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ” ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Το πρόβλημα για την ελληνική πλευρά εντοπιζόταν πλέον σε τρεις περιοχές: α) Στην περιοχή 4 (ανάμεσα σε Χίο και Σκύρο), όπου και η βραχονησίδα Καλόγεροι, που βρίσκεται νοτιοανατολι-

κά της Σκύρου μέσα στα 10 μίλια. β) Στην περιοχή 5, που σε μερικά της σημεία εφάπτεται του πεδίου βολής Άνδρου, που βρίσκεται σε απόσταση 20 μιλίων ανατολικά της Άνδρου (άρα είναι εκτός του εναέριου χώρου ακόμα και των 10 μιλίων) και γ) στην περιοχή 6 (νότια της Ικαρίας).

Τα ελληνικά ΜΜΕ, δείχνοντας για άλλη μια φορά την πιο αισχρή πλευρά τους, αυτήν του πιο βρώμικου και φανατισμένου σοβινισμού, άρχισαν πριν ακόμη από τα Χριστούγεννα να πολιορκούν τον κόσμο με ανακοινώσεις πολεμικού χαρακτήρα κάνοντας λόγο για πρωτοφανή άσκηση μεγάλης χρονικής διάρκειας, ότι για πρώτη φορά δεσμεύεται τέτοιο εύρος ελληνικού εναέριου χώρου κτλ.

Ουδέν ψευδέστερον. Διαβάζουμε από το *Βήμα* (4 Γενάρη 1998): «Οι επιτελείς του Πενταγώνου παρακολουθούν ψύχραμοι την κατάσταση. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που οι Τούρκοι δεσμεύουν τόσο πολλές περιοχές στο Αιγαίο, άσχετα αν τελικά τις χρησιμοποιούν όλες ή όχι. Το μόνο που ξένισε κάπως τους επιτελείς είναι ότι οι γείτονες έχουν αναγγείλει μια μεγάλης κλίμακας αεροναυτική άσκηση, μια φάση της οποίας συμπίπτει με την κοινή άσκηση Τουρκίας-Ισραήλ-ΗΠΑ, χωρίς να την εντάξουν σε κάποιες από τις μεγάλες ασκήσεις τους». Το μόνο δηλαδή που πείραξε τους έλληνες επιτελείς είναι αυτό α-

συνέχεια στη σελ. 8

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΑΡΤΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΦΤΗΝΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Πολιτικά δικαιώματα στους εγκατεστημένους μετανάστες

Άρχισε η διαδικασία για τις πράσινες κάρτες των ξένων εργατών, δηλαδή η διαδικασία για τη νομιμοποίηση των εργασιακών τους σχέσεων. Αυτή η νομιμοποίηση παρόλο που έχει σήμερα ένα ασυνεπλή, δηλαδή προσωρινό και πολύ ασταθό χαρακτήρα είναι θετική. Η ΟΑΚΚΕ έχει πάντα υποστηρίζει αυτή τη νομιμοποίηση σαν μια αναγκαία προϋπόθεση για την εξίσωση των όρων εργασίας και των μεροκάματων ανάμεσα στους έλληνες και ξένους εργάτες.

Όμως αυτή η αναγκαία προϋπόθεση δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα οδηγήσει και στην εξίσω-

ση αυτών των όρων, δεν σημαίνει δηλαδή ότι μόλις νομιμοποιηθεί η εργασία των μεταναστών οι εργοδότες θα τους αμείβουν με τους ίδιους όρους με τους οποίους αμείβουν τους έλληνες εργάτες. Έτσι θα παραμείνει η μεγάλη πληγή των βαθειών αντιθέσεων ανάμεσα στους έλληνες και ξένους εργάτες και αυτές οι αντιθέσεις, που ήδη προσεγγίζουν ένα εκρηκτικό σημείο, θα συνεχίσουν να δυναμώνουν επικίνδυνα.

ΟΙ ΔΥΟ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΞΙΣΩΣΗ
Για να υπάρχει πραγματική εξί-

σωση των μεροκάματων υπάρχουν δύο πρακτικοί τρόποι: ο ένας είναι μέσω του οικονομικού ανταγωνισμού ανάμεσα στους έλληνες και τους ξένους εργάτες η μέση τιμή της εργατικής δύναμης να γίνει τιμή ταυτόχρονα και των ελλήνων και των ξένων εργατών, δηλαδή να πέσουν παραπέρα τα μεροκάματα των ελλήνων και να αυξηθούν εκείνα των ξένων. Αυτή η διαδικασία ήδη έχει ξεκινήσει και είναι αυτή που θα ανάψει τις χειρότερες πληγές στην εργατική τάξη, αλλά και στην πολιτική ζωή αυτής της χώρας. Ωστόσο ποτέ δεν θα επιτευχθεί αυτή η ε-

ξίσωση για τον απλό λόγο ότι νέοι εργάτες από τον τρίτο κόσμο θα μπαίνουν διαρκώς στην αγορά εργασίας. Αυτό θα γίνεται επειδή το θέλουν οι σαμποταριστές προβοκάτορες που τους εισάγουν επίτηδες για να ανατινάξουν την ενότητα των εργατών και να αποχτήσουν τις συμπάθειες των άθλιων μικρών και μεγάλων εργο-

δοτών.

Ο άλλος δρόμος είναι το μέσο μεροκάματο να διαμορφωθεί σχετικά ψηλά, δηλαδή στο ύψος του-

συνέχεια στη σελ. 2

